

Motivația întocmirii *Ghidului privind sponsorizarea. Tratament contabil și fiscal*

Sponsorizarea este actul juridic prin care două persoane convin cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare, pentru susținerea de activități fără scop lucrativ, desfășurate de către una dintre părți, denumită beneficiarul sponsorizării.

Această definiție este prevăzută în Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea, act normativ care a suferit de-a lungul timpului numeroase modificări și completări, operate de Legea nr.105/1997, OG nr.36/1998, OUG nr.127/1999, Legea nr.414/2002, Legea nr.394/2006, OG nr.18/2018, OUG 25/2018. Ultima modificare a avut loc la începutul anului 2019 prin publicarea în Monitorul Oficial al României nr.44/17.01.2019 a Legii nr.30/2019 de aprobare a OUG nr.25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, printre care și sponsorizarea.

Având în vedere că legea sponsorizării prezintă un cadru normativ de aproape 25 de ani de la apariția ei, legiuitorul nu a avut în vedere o republicare a acesteia. Tocmai de aceea, avalanșa legislativă face ca și acest act normativ să fie dificil de aplicat de către entitățile vizate de o parte și de alta a baricadei.

Numeroasele trimiteri la prevederile Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fac și mai complicat accesul celor care doresc să sponsorizeze și chiar potențialilor beneficiari ai sponsorizării la facilitățile oferite de legislația în materie.

Astfel, pentru entitățile care oferă sponsorizare, Codul fiscal prevede anumite reduceri din impozitul pe profit sau din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, numai dacă organizația fără scop patrimonial sau unitatea de cult este înregistrată într-un registru al beneficiarilor de sponsorizări. Acest registru, denumit Registrul entităților/unităților de cult, este public, gestionat de Agenția Națională de Administrare Fiscală și poate fi consultat pe site-ul acestei instituții la secțiunea „Informații publice”.

Facilitatea fiscală acordată prin acest mecanism permite sponsorului să vireze suma respectivă către o organizație fără scop patrimonial/unităților de cult și nu în contul impozitului pe profit/impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

În plus, contribuabilii care efectuează sponsorizări au obligația de a depune declarația informativă privind beneficiarii sponsorizărilor (Formular 107), aferentă anului în care au înregistrat cheltuielile respective. Declarația se depune până la termenul de depunere a declarației anuale de impozit pe profit, respectiv până la data de 25 ianuarie a anului următor/data de 25 inclusiv a lunii următoare ultimului trimestru pentru care datorează impozitul, în cazul plătitorilor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

*

Pentru a ordona cât mai clar informațiile puse la dispoziție până în momentul de față de legislația în domeniu, am considerat oportun a veni în întâmpinarea conducerilor entităților cooperatiste meșteșugărești și a întocmi un *Ghid* în scopul aplicării corecte a noilor prevederi, atât în ceea ce privește tratamentul contabil cât și cel fiscal al sponsorizării.

Astfel, materialul oferă, prin problematica abordată, informații bine structurate, cu trimiteri la actele normative la care se face referire, monografii contabile și exemple aplicative, precum și modele de documente justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor legate de sponsorizare.

Ne exprimăm speranța că și prezentul *Ghid* va constitui un instrument util de lucru pentru profesioniștii contabili (și nu numai) din entitățile cooperatiste meșteșugărești și va răspunde nevoii de informare, consultare și aplicare a prevederilor în materie.

Autorii